

Képekkel lázadó

Legutóbb a Magyar Nemzeti Galériában csodálhattuk meg a festményeit. De nemcsak az Újrafestett valóság című tárlaton szerepelt sikerrel, hanem jóformán minden pályázaton és kiállítóhelyen, ahol indult. Pedig harminc év kihagyás után kezdett festeni Zilahi Ica Mária, aki kritikus helyzetből állt talpra.

– 26 éves voltam, amikor egy vakbélműtét alatt anafilaktikus sokkot kaptam – mondja Zilahi Ica Mária. – Ezután műtétek sora következett, amitől annyira legyengültem, hogy magatehetetlenné váltam. Polymyositis nevű súlyos autoimmun betegségem lett, a debreceni klinikán mentették meg az életemet.

– Hogy sikerült kijönnöd ebből az állapotból?

– Fájt minden tagom, mivel a betegség az összes izmot érinti, de igyekeztem mindennap kicsivel többet megtenni. Este pedig azzal feküdtem le, hogy „megcsináltam”. Nagyon dolgozott bennem az életösztön.

– Balázs Béla írja Halálesztétikájában, hogy a művészet és a halál egymás párpai lesznek, egymást erősítő erők.

– Számomra a halál valóban nem egy félelmetes dolog, hanem valami, amely ellen harcolni kell. Az önsajnálát ugyanis nem elég ahhoz, hogy felálljunk. Tizenkét műtét után ráadásul myasthenia gravis alakult ki nálam, amelynek következtében lebénultak a szemizmaim. Háromóránként le kell feküdnöm és gyógyszerrel bevennem, hogy össze ne omoljon a szervezetem. Amikor szembesültem azzal, hogy életem végéig kezelésre szorulok, újra kellett gondolnom az életemet.

– És mire jutottál?

– Hogy meg kell találnunk azt, amiért élni érdemes. Sokan élünk dobozba zártan, lehetőségektől megfosztva. Elsősorban mi, betegek, de azok a nők is, akik évtizedekig pörögnek a munka, háztartás, gyermeknevelés mókuskerekében anélkül, hogy ki tudnának bontakozni. Én a festéssel próbálom erre a visszás helyzetre felhívni a figyelmet, lázadok ellene. Szürreális víziókat festek, a gondolataimat így adom át: minden kis részletnek megvan a maga oka.

– Ez az ironikus kifejezőmód ugye nem jelenti azt, hogy nem veszed észre az élet szépségeit?

– Természetesen nálam sincs csupán irónia. Ábrázolom a szépséget is, és kimondottan szeretem az élénk, vidám színeket. Késérően nem lehet élni.

- dobos -

FOTÓ: NAPSUGÁR ANNA

